

XXXIV.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Afhændelsen af Kirkers, nogle offentlige Stiftelsers og beneficere-
 Bøndergods.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Undertegnede Udvalg, hvorm Landstinget har
 paalagt at afgive Betænkning over det fore-
 liggende Lovudkast, billiger fuldkommen den til
 Grund for samme liggende Anskuelse, at det
 deri omhandlede Bøndergods nu bør overgaae
 til Selveiendom under den for de paagældende
 Stiftelser og Institutioner meest betryggende
 Form af Arvefaste med Ret til at sælge og
 pantsætte. Dette er kun den endelige Gjennem-
 førelse af en Bestræbelse, som Staten nu i hen-
 ved et Aarhundrede har vedkjendt sig, og lige-
 som Forvaltningen ifølge tidligere Bestemmelser
 har en ingenstinde bestridt og ofte benyttet Ret
 til i mødende Tilfælde selv at beslutte og ud-
 føre en saadan Overgang, saaledes har Ud-
 valget ingen Tvivl om, at den lovgivende
 Magt er berettiget til at ordne disse, det Of-
 fentliges umiddelbare Forsorg, undergivne For-
 hold paa en Maade, hvorved vigtige Stats-
 formaal kunne forenes med de sammes Styrelse
 betroede Indretningers Interesse.

Spørges der da først, hvorvidt den Staten
 paahvilende Forpligtelse, at vaage over de
 sammes Børgemaal, undergivne Stiftelsers
 Løb, ved det foreliggende Lovudkast er fyl-
 destgjort, da maa Udvalget erkende, at et
 omhyggeligt Hensyn hertil er taget ved den
 hele Anordning og Gjennemførelse af Forslaget.
 Navnlige fremtræder dette i Sammensætningen

af Taxationscommissionen, hvori der er sikret
 dette Hensyn en afgjort Overvægt, og ved den
 for Eiendommens Vurdering givne Forfrist,
 der, udført efter dens Mening og Ordlyd, ikke
 blot uden Tvivl vil give Stiftelserne en større
 Indtægt, end de hidtil have havt af dette Bøn-
 dergods, men sandsynligvis ogsaa en større,
 end der vilde tilveiebringes ved frivillige Salg,
 naar Vilkaarene for samme skulle holdes in-
 denfor de hidtil ved Overdragelsen af saadanne
 Eiendomme fulgte Synsmaader. Da denne
 Indtægt derhos vedhørligen er sikret, idet navn-
 ligen en betydelig Bestanddeel som en ufor-
 anderlig Afgift vedbliver at hvile, forud for
 alle Prioriteter, paa de Grundeieendomme, som
 i sin Tid i saadant Diemed ere tillagte dem,
 og Stiftelserne derved befries for den Afstæ-
 dighed i Indtægt, der ligger i Fæsteforholdet,
 kan Lovforslaget fra Stiftelsernes Side ikke
 frembyde mindste Betænkelse.

Snarere turde dette være Tilfælde, naar
 hensees til Brugernes Interesse. Det er alle-
 rede bemærket, at denne i Taxationscommis-
 sionerne kun er repræsenteret ved een af tre
 Stemmer, og altsaa ene er henviist til Haa-
 bet om de tvende andre Taxationsmænds
 Upartiskhed, hvorved det ikke maa oversees, at
 her ikke er Tale om Uretfærdighed, hvorimod